

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis č. 4

2008

roč.VII.

Advent a Vánoce

Milé sestry a bratři,

srdečně vás zdravím v adventním čase, který má již tradičně i ve sborovém životě svůj řád. K němu patří postupně Rolnička na našem adventním věnci, už druhý rok postupně se utvářející představení, a potom v novém roce aliančního týdne modliteb. Přiznávám, že vánoční a novoroční čas s jeho rytmem těším. Vděčně prožívám, že život, který se můžeme vnitřně opřít a nabírat, kdy máme být připraveni na to nové a připravuje. Vždyť už i samo narození Spasitele v chlévě bylo pořádným překvapením.

rozsvěcení svíček ze střediska příprava vánoční hry dětí, nyní tradice vánočního loutkového ekumenického setkání během se vždycky na tento adventní, pravidelnosti a svátečním má také své pevné pilíře, o sílu. Zároveň je to ale období, překvapivě, co Pán Bůh

To obojí, tradice, ve které je nám dobře, a potřeba otevřenosti pro zcela nečekané výzvy, se mi spojilo i při slavnostech devadesáti let naší ČCE. V pátek jsme v Betlémské kapli spolu se Spirituál Kvintetem, Oborohem a v závěru pak Noční optikou prošli v jakési vtipné i vážné retrospektivě malé dějiny naší církve. V sobotu u Salvátora na Starém Městě setkání pokračovalo. Dopolední příspěvky měly hlavní motto „Svobodně a beze strachu“. S chutí jsem se zúčastnil hudebního vystoupení farářů a farářek naší církve a v tomto jednohlasém provedení si připomněl vnitřní bohatství a nádheru bratrských písní. V panelové diskuzi o evangelické identitě a jejím přínosu dnešní době s názvem „Kdo je český evangelík?“ se mi někdy zdálo, že bychom se mohli více věnovat vizi do budoucna, než ohledávání toho, kým jsme, ale naštěstí o to šlo i některým panelistům. Vyvrcholením byla společná bohoslužba s kázáním faráře Pavla Klineckého a společnou Večeří Páně, která nám ve společenství poodhalila něco z těch překvapivých a nadějných možností Božích. A to nejen pro naši církev. Ebenova Te Deum v provedení olomoucké Evangelické akademie jsem se už nezúčastnil. V našem sboru jsme pak v neděli prožili pěkné setkání s ekumenickými hosty ze zahraničí, sestrou farářkou Susanne Lapsch z Karlsruhe a bratrem farářem Schäferem z Falcké evangelické církve. Takto jsme vstoupili do času adventu.

Přeji vám, bratři a sestry, abyste celé sváteční období prožili jako připomínku pevných bodů našeho života a vztahů, ale také s otevřeností tomu překvapivému a novému, co víra vnáší do našeho života.

Zvu vás tímto také k našim bohoslužebným setkáním.

S přáním pokoje do dalších dnů

Petr Fírbas
kazatel sboru

Adventní biblické zamyšlení

"I vzejde proutek z pařezy Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův, duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy" Iz 11,1-2

Milé sestry a bratři,

adventem vstupujeme do nového církevního roku. Narodil od toho občanského není spojen s našimi předsevzetími, ale s tím, co pro nás připravil Pán Bůh. Říká se tomu krásným a těžko nahraditelným slovem z a s l í b e n í. Tak je tomu i u tohoto adventního textu z proroka Izaiáše: "I vzejde proutek z pařezy Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce." Pařez a proutek, pařez a ovoce. To je protiklad jako smrt a život. Když jsme v létě 2007 trávili dovolenou ve Vysokých Tatrách, kde po větrné smršti zůstaly na místě hustých lesů jen pahýly stromů pařezy, připomnělo mi to právě tento text. Člověk se dívá a říká si: Co bylo, je pryč. Z pařezu nic nevyroste. Ale tak to není, říká prorok: Z pařezu vyroste proutek a z jeho kořenů vyrazí výhonek a ten ponese ovoce, i když vám teď může připadat, že to není možné. Co je mrtvé, začne zase ožívat a růst. To je pořádné prorocké lobbování pro Pána Boha a jeho divy. Tam, kde už nikdo nic nečeká, vyraší úžasné dílo, které přinese užitek. Co je dokonale poničené, on napraví.

Prorok to řekl v době, kdy z bývalé nic. Bylo to jako s těmi pařezy po smršti. Bylo vybito nebo odvečeno Assyřany a smrtelném ohrožení Babylóňany. Nastal Zklamalo, přežilo se, ztratilo smysl pro jen pahýl. A prorok, který nad tím věrnost , neřekne, že se teď mocné Proutek nevyrazí z pařezu Davidova, ale Tam to dobré a slavné, co je teď v začne od nuly, od začátku. To, co se když z pařezu vyrazí výhonek a z něho lidské selhání nezabrání Bohu, aby do vnesl život .

mocné Davidovy říše starého Izraele nezbylo Severní království deseti izraelských kmenů jižní část rozděleného království byla ve konec slavného davidovského království. věci podstatné, a tak padlo. A zbyl jen kořen, slabikuje Boží slovo a připomíná Boží Davidovo království nějak zázračně obnoví. z pařezu Jišajova. Jišaj byl Davidův otec. troskách, nenápadně začalo. Pán Bůh tedy rozpadlo, obnoví jinak a lépe. A bude to div, vyroste strom, který ponese ovoce. Žádné toho, co se zdá už mrtvé, opět podivuhodné

Už prastará křesťanská tradice vztáhla toto slovo o výhonku z pařezy Jišajova na příchod Ježíše Krista. Ten Boží proutek, který je znamením Boží věrnosti nám lidem, je Ježíš, narozený v Betlémě. On přinese obnovu tam, kde už nemáme odvahy nic velikého čekat, i tam, kde jsme mnohdy v církvi zklamali a zklamáváme. On přináší překvapivě změny lidského života a lidského srdce. Na něm spočinul Duch Boží, řečeno dnešním jazykem, on je tím, kdo naprosto jedinečně vnesl a vnáší do našeho života a světa obnovující sílu Boží lásky a milosrdenství. A může si pro své dílo získávat i lidi, u kterých bychom to ani v nejmenším neočekávali. Ti poslední mohou dodnes zahanbovat ty první. Učme se znovu očekávat jeho divy, které vůbec nemusejí mít nadpřirozenou podobu, ale působí tichou proměnou vztahů, ale také proměnou zklamaných a do sebe zahleděných církevních společenství, chuť s dobrým výhledem dopředu opět něco dělat a mít z toho radost. A důvěřujeme tomu, že tato vnitřní změna jednotlivců má pak dopad na celé stvoření. Prosme o jeho příchod do všeho, co je v nás a kolem nás suché, bez života jako pařez. Prosme o jeho příchod do našich srdcí, modliteben, kostelů a domovů. On může překvapivě činit všechno nové.

Staňme se jako prorok lidmi, kteří se nebojí lobbovat pro Boha, nebojí se žít z Božích zaslíbení, i když se zdá, že navrch mají síly jiné a že se náš svět velmi snadno může změnit v místo mrtvých pařezů. Víra nám pomáhá, abychom měli oči otevřené pro možnost nově začínat, pro realistický, střídavý optimismus a realistické, optimistické jednání. Nenechávejme se strhnout obecnou otráveností. Pro tento optimismus si choďme k Božímu slovu, ke stolu Večeře Páně, kde se učíme dívat se jeden na druhého novým pohledem. Advent i vánoce jako by rozsvěcely signální světlo, které nám připomíná, abychom se zastavili a nabrali dech, sílu i střídavou naději. Tak se o to ani o letošním adventu a vánocích nenechme ničím okrást.

Petr Fírbas

Mírová mise v Belfastu

adventní zamyšlení nad otázkou „Proč jsem evangelíkem?“ z česko-irské perspektivy

Měl jsem možnost události a oslavy spojené s 90. výročím ČCE sledovat jen s povzdá-li prostřednictvím internetového zpravodajství. Studuji od září v Irsku liturgiku a sakrální architekturu na univerzitě sv. Patrika nedaleko od irského Dublinu, a tak si dovoluji určitý nadhled při formulaci své odpovědi na anketní otázku *“Proč jsem evangelíkem?”*.

Mám pocit, že mnoho, zejména mladých lidí podobné otázky vůbec nepálí. Alespoň to pozoruji u mladých Irů.

O prvním adventním vikendu jsem byl na plaveckých závodech několika univerzitních týmů z celého Irska na severu Belfastu. Moc jsem se tam těšil, bral jsem to jako „comeback“ po své „mírové misi“ do Severního Irska v roce 1997. Tenkrát jsem jako dobrovolník strávil v ekumenické komunitě Cornerstone jediný týden. Komunitu tvoří lidé z různých církví, kteří se zde léta snaží a modlí za usmíření znesvářených unionistů a republikánů, kteří se schovávají i pod nálepkou katolíků a protestantů. Od velkopátečního příměří zhruba před deseti lety se na severu hodně změnilo. Procházel jsem se poblíž mírové zdi, která odděluje západní Belfast. Domy, které byly v roce 1997 opuštěné a před nimiž byly přivalené obrovské

balvany, aby tam nikdo nemohl zaparkovat auto s výbušninami, jsou opravené a ulice kolem plné života. Také centrum města mělo neopakovatelnou předvánoční atmosféru, plné Irů jak ze severu, tak z jihu. Na severu je totiž kvůli výhodnému kurzu eura k libře a nižším spotřebním daním o dost levněji.

Po starých časech tesknili jen dva chlápci, tak padesátníci, kteří mě svezli od západní zdi k plaveckému bazénu a kteří se chlubili tím, že 25 let byli členy IRA (Irské republikánské armády). Paradoxně mi zastavili před stále ještě opevněnou budovou Oranžského řádu, na kterou IRA často útočila, ale kterou už dnes navštěvují i

republikánští politici (prezidentka Irské republiky Mary McAleese -jak jsem si mohl přečíst v Belfast Telegrafu).

Přinesl tento irský zázrak i oživení náboženského života? Obávám se, že ne. Mé kamarády z plaveckého týmu zajímal jen sport, večerní „pařba“ v nočním klubu a na ranní bohoslužbu jsem vyrazil sám. Kostel zel prázdnotou, z místních přišlo jen pár postarších lidí a poptávka po bohoslužbách z přehršle nabídek irsko-anglikánského, presbyteriánského, kongregacionalistického či římsko-katolického kultu v mnoha kostelech v centru Belfastu byla mizivá.

Má tedy smysl, klást si otázku, proč jsem evangelíkem? V celé Evropě jsou křesťané menšinou, a to i v tak tradičních zemích, jako je Irsko. Prioritní otázka pro moji víru je jiná. *Proč jsem se v tomto světě přihlásil ke Kristu, proč jsem křesťanem?* Samozřejmě, jsem i evangelíkem, v této církvi jsem vyrostl a byl pokřtěn. Svoji víru rád prožívám v komunitě, ale víra a církev není jen sbor, kde každý má vysezené svoje místo. Víra je pro mě přebývání v určité nejistotě, ale s nadějným pohledem do budoucna. Důležitá je pro mě i otevřenost církve, která se nevymezuje negativně vůči ostatním, jak to krásně vyjadřují i česká vyznání.

Církev, která se ráda nechá obohatit i od křesťanů jiných tradic a nebojí se vlastní sebereflexe či kritiky.

Vím, že nikdy nezavládne na tomto světě úplná jednota, a mám proto vždy velkou radost i z malých a symbolických věcí. Když se podaří překonat nějakou bariéru, prolomit zeď, třeba i jen její malý kousek. Konkrétně tak vnímám znak umístěný v uplynulém roce na budovu počernického sboru. Emblém s kalichem a Pismem jako symbolem české reformace obohacený o malý křížek, symbolem církve obecné a celého křesťanstva, který je tady v Irsku v podobě starého keltského kříže velmi pozitivně vnímám jak mezi katolíky, tak protestanty. Věřím, že pokusit se přesáhnout přes hranice své konfese, a často i bolestnou historickou zkušenost má smysl i vzhledem k mnoha lidem, pro které se institucionální křesťanství zkompromitovalo v žabomyších válkách. Cestou pro mě není vyzvednutí jedné instituce nad druhou, či přestup do jiné církve, nebo dokonce negativní vymezení se vůči jiné tradici, jak to vyjadřovali někteří bratři a sestry v minulem čísle, ale snaha o vnitřní proměnu mě samotného i společenství a prostředí ve kterém žiji, které nepovažuji za ideální, což mohu dvojnásobně napsat i sám o sobě.

Jan Kirschner

24. prosinec 1941

Možná, že to ještě nejsou poslední vánoce, které zde letos travíme. Venku prší, nic neukazuje sváteční tvář, je soumrak celý den, z chodby jako jindy znějí hlasy, slušné i arogantní, chvílemi je také ticho, den v ničem nevezme rozdíl od těch sedmi set patnácti dní mého žaláře, a přece jsou vánoce a přece je všechno trochu jiné. Protože zde člověk méně než v normálním životním pohodlí nemůže pominout tu naději, kterou tyto dny ztělesňují, a ať žije srdce člověka bez modlitby a zaujato nedočkavým napětím po tom, co se děje venku, přece jeho nejspodnější touha zůstává věrná svému Stvořiteli. A hlásit se k tomu, který se v Betlémě narodil a na Golgotě zemřel a říci tam se srdcem pokořeným a spokojeným zároveň: Aj, Bůh náš.

Ve skutečnosti

člověk neví, co si má počítí. Když hledíme k napravení lidských věcí podle přání svého srdce a reklamujeme pro sebe právo na Boží slitování za všechno, co musíme snášet jako jedinci i jako jeden lid, žádáme se zadostiučiněním také odplatu těm, kteří nám připravili tolik bíd. Ale Kristus poroučí něco jiného. Ale jak to udělat? Jak vůbec žít? Srdce je slabé rozřešit tento spor. A ten, k němuž se chceme hlásit jako ke svému Spasiteli, zůstává něčím vzdáleně neskutčným. Budeme organizovat svět bez něho, protože to s ním není možné?

Ach, ne, že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás! Pán Bůh bude vždycky silnější než my! Vánoce jsou toho úžasným svědectvím, že nic nezáleží na člověku, ale všechno na Boží moci a jeho lásce. A svět zůstane Boží svět i proti vůli nás křesťanů.

A tak, co říkáme k tomuto dni? Zakalí se betlémská hvězda tím, co se děje na zemi a v srdcích nehodných Kristových vyznavačů? Tu hvězdu nerozžali lidé, a proto jí nic neubere na jejím lesku. A tak bude svítit dál. Bože, smiluj se nad našimi srdci.

*Doc. PhDr. Božena Komárková - česká evangelická filosofka (1903-1997)
Vratislavský deník - zápisky z nacistického vězení*

Malý adventní pozdrav z hornopočernické ekumény

Zamyšlení nad Adventem

Advent bývá plný očekávání. Děti čekají na dárečky, maminky na pohádky, tátové na pořádnou vánoční stravu, obchodníci na pořádnou tržbu, ředitelé rozpočtových organizací, jak budou utrácet poslední peníze z grantů, kazatelé, že snad, konečně, na Vánoce, si lidé vzpomenu a alespoň jednou v roce se přijdou poklonit Bohu. Snad všichni se těší na to, jak po akcelerujícím stresu

na konci roku, si konečně odpočinou, natáhnou si nohy a pochutnají si na něčem dobrém.

Na co čekáme? Jaká jsou naše očekávání? Podle svých očekávání také dostáváme. Mnozí jsou pak zklamáni. Jak to? Říkají, že nedostali to, co si představovali. Co ale člověk čeká, že dostane, když nechce věci ve shodě s Boží vůlí? Divíme se? Žádáme podle své vůle – svévolně, a nakonec jsme zklamáni. Svému nebeskému Otci můžeme důvěřovat, že pro nás chce jen to nejlepší. Očekávejme v tomto Adventu shodně s tím, co chce On, a ani teď ani při jeho Příchodu nebudeme zklamáni. *Očekávání spravedlivých je radostné, kdežto naděje svévolníků přijde vniveč.* (Př 10,28)

*Radislav Novotný
Evangelická církev metodistická Horní Počernice*

Přemýšlím o adventu

Ty přicházíš, jsi blízko, co to ale znamená pro mne?

O Vánocích se budu s dalšími radovat z tvého příchodu na svět, ale zdá se, že je málo věcí, které se pod tvým vlivem skutečně změnily.

Mnoho všelijakých podivných činností se koná ve tvém jménu.

Připadá mi, že svět je stále stejný a že ani já se příliš nezměnil k lepšímu.

Ale vždyť přece není důležité, co já si myslím a jak já se na věc dívám - to až příliš závisí na tom, jakou mám zrovna náladu, jestli se mi zrovna daří či nedaří.

Proto se obracím k tobě, na tebe hledím, připomínám si tvé slovo, tvůj příběh.

Tebe, můj Spasiteli, se chci držet, na tebe spoléhat,

tvými sliby jsem posílen, ty jsi pro mne zárukou,

že se neminu ani cílem posledním.

Tobě děkuji, tebe vyhlížím, přijmi mne a buď mi milostiv.

Ze sbírky modliteb, Praha ,2004

Typické malby na domech v Belfastu

Bobby Sands, IRA, dnes obdivován turisty v taxících

Na domech protestantů jsou připomínky vítězství Britů

Aktuální program sborových bohoslužeb a setkání

- Neděle 7.12. 2. advent bohoslužby v 9.00 Petr Špirko, seniorátní farář
- Neděle 14.12. 3. advent bohoslužby v 9.00
po bohoslužbách loutkové vánoční představení (Vhlavědrát)
- Neděle 21.12. 4. advent rodinné bohoslužby **s vánoční hrou v 9.00**
- Středa 24.12. **vánoční pobožnost v 15.00**
- Boží hod 25.12 bohoslužby **s** Večeří Páně v 9.00 (sbírka na bohoslovce a vikariát)
- Neděle 28.12. bohoslužby v 9.00
- Čtvrtek 1.1.2009 novoroční bohoslužby s Večeří Páně **v 9.00**

Biblické hodiny budou v prosinci vždy v 18.30: v úterý 9.12. na faře a ve čtvrtek 18.12. u sestry Pfannové v Újezdě nad Lesy.

Tip na leden: 18.1. v 17.00 bude hostem našeho sboru **Doc. ThDr. Pavel Hošek**, religionista na ETF UK s tématem: **Křesťanská etika a etika islámu** - výzvy začátku 21.století.

V tomto čísle jsou použity obrázky z betlémů v Třešti, poslední betlém je od Michala Tesaře z Dobré Vody.

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 -Horní Počernice, PSČ 193 00
Bankovní spojení: č.ú.: 243959339/0800
Telefon sboru : 281 922 216
Mobil kazatele: 776 303 960
Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160 117